

॥ खण्ड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ३० ॥

॥ निरसनसह मुळावरची ओवी ॥

॥ आदीमुनी महामुनीच न्यात ॥

॥ आदीमुनी-महामुनी । कसं नातं दोघाचं ।
कर पारख, यवव्यांची । पारखी सैंवर शक्तीचं ॥४॥

॥ चौदा चौकडया, यवग पुरले/भरले । जडावं आधीचं ।
किंवा :- चौदा चौक चौक्या पुरले । जडावं आधीचं । ..जळगाव दांड
अनामत-शक्ती, कैशी ? । या दोघांची रीतं ॥

॥ भेलुंड असता सिध्द झाला । बसला तप धरूनं ।
अनामत ज्योत खेळते । याहीच्या तपानं ॥

॥ अनामत ज्योतीनं, भेव नाही । याहीच्या तपालां ।
ऐसा कोण सिध्द राजा । बहु रंगी जाणा ॥

॥ इकडुन पेरते, तिकडुन मोडते । ज्योती चा खेळं ।
तिरलोक जुम्मा, ज्योत अनामत । होईन प्रलयं ॥०५॥

॥ तिरलोक जुम्मा, अनामत ज्योतीनं । गिळ्णं जीवन ।
शक्ती म्हणे, जो माझा खेत्री । त्यालाच ओळखनं ॥
किंवा जळगाव:- शक्ती म्हणे, तो माझा छत्र पती । त्यालाच ओळखीनं ।

॥ तो खेत्री भतार, त्याची मी शक्ती । तो माझा वर ।
किंवा :- तो छत्र पती/भतार, मी त्याची शक्ती । तो माझा वरं । जळगाव
चत्र भुज, अवतार सिध्द । उभे/होईन भुम्मे वर/भुम्माभर ॥

॥ भुम्मा सिध्द, कंचन धरणी । समयाच्या/यवगाच्या मुळं ।
तेव्हा शिव-शक्ती, समया पालटन । नवीन दिसनं सारं ॥०८॥

॥ नवीन होईन डोळ्याची बाहुली । बहु नाही अवघडं ।
तिरलोक जुम्मा, ज्योत अनामत । तिथुन/रुपं दिसन सारं ॥

॥ स्वर्णि पुतळी, पाताळी पुतळी । मिर्त लोकी डोळा ।
तिरलोक जुम्मा, ज्योत अनामत । करतीन येरझारा ॥

॥ तिर लोक्या मध्ये, बहु सिध्द । होतीन अंबर ।
कोणा पासुन, अवघ झालं ? कोणतं म्हणावं मुळं ? ॥

॥ मुळ यवगी, आवाज उठले, शकुन साधले । हे सिध्द जाणा ।
तिरलोक जुम्मा, ज्योत अनामत । केली साधना ॥

किंवा जळगाव म्हणनी :-

॥ मुळ यवगाचे आवाज उठतीन । शकुन साधतीन । सिध्द झाले जाणा ।
तिरलोक जुम्मा ज्योत अनामत । त्यानं येवुन केली साधना ॥

॥ मुळ यवगाची, केली साधना । मज नाही ठावं ।
भुम्मेवर सिध्द उठतीन/निघाले । जगाचे/मुलखाचे देवं ॥१३॥

॥ भुम्मे वर, सिध्द उठतील । हरी नाम सुमराल, शक्ती वरणाले
ज्याच्या आंगी, इमानं त्याहीला । देव येईन भेटीले ॥

किंवा जळगाव :- ज्याच्या पेटी भाव त्याच्या देव येतीन भेटीले ॥

॥ भेटी आंगचे, मानव सिध्द । उभे राहतीनं यवगाले/संगतीले ।
पडन अवघ्याची भिडं । कैसं नाही, म्हणावं त्याहीले ? ॥

किंवा जळगाव :- येवुन घालतीन भिड । कसं नाही, म्हणावं त्याहीले ॥

॥ भिडं मुर्वक्ती, सोयंम् ज्योती । उभ्या, राह्तीन सैवराले/स्वरूपाले
यवगा वरी, भाव राहीन । अस्तुरी-पुरुषाले ॥
॥ एक अस्तुरी, एक पुरुष । दोघांचा एकच भावं ।
यवगा वर, उभा/जागी राहुन । मोडनं गंधर्व ॥१७॥

भजने :-

॥ अस्तुरी पुरुषाचा भाव । त्याहीच्या घरी हा नांदतो देव ॥
॥ तिन खुम्मी, केली वादशाही । चौथा खुम्म पडला सुना ।
चारही खुम्मी, राज्य चालवन । त्याची होय महीमा ॥

:- निरसनसह शब्दार्थ/चरणार्थ निरसन :-

अनामत :- जी वरस्तु स्पर्श न करता, न धरता जशीच्या तशी स्थिर राहते, परंतु जेव्हा आवश्यक्यता पडेल, तेव्हाच ती वरस्तु सरकवुन हस्तगत करता येते, अरस्थीर कलन सिध्द करता येते, त्यास अनामत असे म्हणतात. परमात्मा हा स्थीर आहे. परंतु आवश्यकता पडल्यास त्यास पाण्याप्रमाणे वाहत चंचल होता येते. म्हणुन त्यास अनामत असे म्हटलेले आहे. मुळ्यवर्गी आदीपुरुष आदीगण हा अनंत यवग प्रथम स्थिर होता. परंतु अनंत यवगा अंती जेव्हा त्याला सृष्टी निर्मितीची आवश्यकता वाटली, तेव्हा तो चंचल होत गेला. सृष्टी निर्माण केली. आणी पुनर्शं रिथर झाला. म्हणुन त्याला अनामत असेही म्हणतात. धरले चरण उभा जवळ । ही मागणी सिध्द करणारा नामरहीत इश्वर म्हणजेच अनामत ज्योत । **सैवरं :-** स्वयंवर, शिव-शक्तीचे स्वयंवर

भेलुंड असता सिध्द झाला :-

दुःखाचे भार, ओझो पहाड डोंगर डोक्यावर असतानाही त्या दुःखाच्या जम्मावाने तो खचुन न जाता, आपले सद्गुण त्या डोंगराच्या भास खाली दवु न देता, शनिचर भोगत शांतपणे ईमानदारीने आध्यात्मीक साधना निरंतर करत सिध्द झालेला,. अडी अडचणी चे काटे दुर करत आपले वत भंग न होतु देता, या कठिण समयात आड आलेले दुःखाचे पर्वत/डोंगर चढुन जात जात सिध्द होणारा खासा राजा.

ऐसी एकच आमची कृष्ण माय माउली होवुन गेली. ईचे कितीक आठवु गुण ? कितीक शनिचर भोगला ईन ? या कृष्णाच्या डोक्यावर अनेक प्रकारचे दृःखाचे डोंगर होते. तिरगुणीनी वेळेवेळा कृष्णाने मांडलेला चतुर्पंती चा खेळ मोडल्याचे दुःखे, अडी-अडचणी... ईत्यादी अनेक दुःखाच्या डोंगरा चे भार कृष्णाच्या डोक्यावर होते. परंतु ऐवडे सर्व तिरगुणांनी टाकलेले भेलुंड असतानाही तो कृष्णा शांतपणे धिराईच्या मार्गाने चतुर्पंती ची महीमा वाणी यवगान यवगा सांगत सांगत, पुढे जात जात आपल्या चतुर्पंती धन्याची साधना करत करत चतुर्पंती चे पेण रथापत रथापत सिध्द झाला. आणी सिध्द असता वसला तप धरून ! याहीच्याच या तपानं ही अनामत ज्योत खेळु लागली हो ! आणी याहीच्या या तपामुळेच आदीपुरुष धनी याहीच्या देहधरणीवर उभा होवुन कृष्णच आदीपुरुष धनी झाला हो ! याहीच्याच या तपामुळे आम्हा हाती हा चतुर्पंता अथर्वन् वेद पडला हो ! आणीक कितीक वर्ण याहीचे गुण ?

भेलुंड शब्दाच्या शब्दप्रयोग उदाहरणाचे अधिक व्यान खंड०२/२४:-वावशीची ओवी मधुन घ्यावे.

तिरलोक जुम्मा ज्योत अनामत :-

तिरलोक्याचा ज्याने जुम्मा घेतला आहे असा अनामत ज्योत रुपी चैतन्यज्योतिर्मय अनामत आदीपुरुष कृष्ण.

अनामत-शक्ती, कशी आहे दोघांची रित ? :-

मुळ यवगाचा आदीरूप आदीपुरुष अनामत ज्योत हा मुळचा परमात्मा । या परमात्माच्या मो-ह सृष्टी रंचावी ही ईच्छाच त्या परमात्म्याच्या मुळावरचा रंग धरून शक्ती रुपात उद्भवली. तो परमात्माच तिचा कर्तार. तोच तिचा उत्पन्नकर्ता.. तोच तिळा देण देणारा। अनामत ज्योत आणी शक्ती च्या रितीचे अधीक व्यान आदीपुरुष आदीगण व शक्ती नं ९ च्या ओवीतुन घ्यावे. मुळावरचा खेळ खेळणारा तोच

अनामत धनी हा अनामीक कृष्णा आंगी अंतर्भुत झाल्यामुळे येथे कृष्णाजीला अनामत असे संबोधीले आहे. तर तिच मुळावरची शक्ती हॅंगडुजी आंगी अंतर्भुत झाल्यामुळे येथे हॅंगडुजीला शक्ती ची उपमा दिलेली आहे.

प्रलय :- ७७ इंद्रिये व पंचमहाभूते अश्या ७६ विकृतियां या रज-तम-सत्त्व या तिन गुणांचे विकार आहेत. रजोगुणांवर तमगुणांचा प्रभाव आल्याने वर्तमान स्थुल रूपाला सोङ्गुन, अंहकार व पांच तन्मात्रा ला कमाकमाणे लिन करण्याला प्रलय असे म्हटलेले आहे. या प्रलयात देहीच्या सात प्रकृतियां सुष्मम्ना नाडीत अन्तर्मुख होत असल्यामुळे केवळ वृत्ती रूपाने म्हणजेच देहीच्या मनाच्या वृत्तीचा लय होतो. मन-पवन यासल्या जाते. हे योग प्रलय पाच प्रकारचे असतात. या पंचप्रलयापैकी योगनिद्रेतील निद्राप्रलय चे उदाहरण घेऊ या । या निद्राप्रलय मध्ये मनासह सर्व ईंद्रिये आनंदज्योतीस्वरूप आत्म्यामध्ये लिन होतात. ज्या प्राणाच्या शक्तीमुळे विषये जाणुन घेऊन उपभोगला जाते, ती प्राणशक्ती सुध्दा या निद्रे मध्ये हळुहळु लिन होते. ऐकण्याची किया हळुहळु लिन होत कानाने ऐकणे वंद होते, डोळ्याने पाहणे वंद होते...ईत्यादी पंचभूतांच्या पंचविषयांचे गुण जसे गंध रस.. ईत्यादी विषयगुण, हे त्या त्या गुणांना ग्रहण करणारे ईंद्रिये यांच्यात लिन होतात. जसे गंध नाकात, धवनी कानात..ईत्यादी इंद्रियाचे व्यापार, हे सर्वच निद्रमध्ये लिन होवुन प्रलय पावतात. तसेच मन चिंतन बुधिद निश्चय, अंहकार व जाणीव विरल्या जावुन निद्रेत लिन होवुन प्रलय पावतात. तसेच वृत्ति ही निद्राकाळी इंद्रियांसह आत वळुन कारण शरीरात लीन होवुन नष्टप्राय होते. अश्या रितीने पंचभूते सुक्ष्म पंचईंद्रिये मन बुधिद चे सुक्ष्म संस्कार ईत्यादी या आत्म्यामध्ये लिन होतात. प्रलय पावतात. आणी जे सर्व एकात लिन होवुन प्रलय पावतात, ते सर्व त्या एकापासुनच पुनर्श्चः उत्पन्न होतात.

ईकडुन पेरते तिकडुन मोडते ज्योतीचा खेळ :-

ज्या एका ठिकाणी जेजे लिन होते, तेते त्याच एका ठिकाणापासुन प्रकट होत असते. या सुक्ष्मनियमाला अनुसरून या पिंडात या आत्म्यामध्ये प्रलय पावलेले सर्व पुन्हा त्याच आत्म्यापासुन प्रकट होते. तर वर्माडात सृष्टी प्रलयामुळे, जेजे त्या एकाच परमात्मात लिन होतात, तेते त्या एकाच परमात्मापासुनच उत्पन्न होतात. व्यक्तातुन प्रलयकाळी अव्यक्तात जातात आणी अव्यक्तातुन व्यक्त होत राहतात त्या परमात्मा कृपेने । अश्या रितीने हा करून पुतळा घडवुनी पुतळा उपजीतो हातान म्हणजेच ईकडुन पेरतो व तिकडुन मोडत ज्योतीचा खेळ खेळत राहतो. । देहीचा पुतळा उभा करून, त्यात आपला तेजोगुणी अंश अवतार उभा करतो. त्या देहीला जगवत त्या देहीला घडवतो. जुन्या जिर्ण झालेल्या देहीतील ज्योत अव्यक्त करून अथवा काढुन नव्या व्यक्त देहीत त्या ज्योतीचे विजारोपन करून खेळवत राहतो.

खेत्री :- परशुरामाला पुरुष उरलेले क्षत्रिये, आपल्या स्वतःचा शक्तीला स्वतःचा शत्रु मानुन या शक्तीला जिंकुन उरंणारा क्षत्रिय, शक्तीचे भरणपोषण करत तिच्यावर राज्य करणारा..

खेत्री शब्द उत्पत्तीचे मुळ :-परशुरामाने जेव्हा जेव्हा क्षत्रियांचे निर्मुलन करून, पृथ्वा निःक्षत्रिय केली, तेव्हा तेव्हा क्षत्रियाच्या गर्भधारक स्त्रियांनी पलायन करून, हिंगळजा मातेला शरण गेल्या. या गर्भि स्त्रियांच्या आपल्या गर्भरक्षणाकरीता केलेल्या प्रार्थनेला पावुन हिंगळाजी मातेने त्यांना त्यांच्या गर्भाचे रक्षण करण्याचे वचन दिलेत. आणी त्यांना सांगी केली की : ‘तुम्ही आता या वेळी आपले क्षत्रियपण ठाकुन देवुन तंतुपटांवर उपजीवीका करा.’ असे वोलुन त्यांच्या कडुन कुंचितांवर आणी पट विणवुन त्यांना खेत्री असे नाव दिलेत. अश्यारितीने हिंगळजा मातेच्या कृपेने त्या गर्भि चे मागील क्षत्रियपण राहुन, ते नवजात क्षत्रिये वालक खेत्री या नावाने ओळखल्या जावु लागलेत. संदर्भ मुळस्तंभ अ.७५ असे २९ वेळा परशुरामाने पृथ्वा निःक्षत्रिय करून सुध्दा क्षत्रिय हे खेत्री या नावाने उरलेच । त्याचमुळे इथे क्षत्रिय हा शब्द न वापरता, खेत्री हा शब्द या उरलेल्या क्षत्रियां करीता वापरला आहे ।

छत्र :- संरक्षण, छाया । **छत्र पती :-** संरक्षक, छाया देणारा. उदाहरणार्थ :- छत्री जशी पावसाळ्यात पावसापासुन तर उन्हाळ्यात उन्हापासुन संरक्षण देवुन शिरावर छाया देते, त्याप्रमाणे शक्तीला संरक्षण देवुन तिला छाया देणारा तिचा छत्रपती

तो खेत्री भतार, त्याची मी शक्ती । तो माझा वर :-

या तिरगुणांनी या देहीला आपआपव्या गुणांच्वारे नाचवण्याचा पण मांडला आहे. तम गुण हा या देहीला व्हैता सारखा नाचवतो. तर रज गुण हा या देहीला राजाप्रमाणे वागण्याची अभिलाषा व्यक्त करून नाचवत राहतो. तर सत्त्व गुण हा या देहीला देवतांप्रमाणे नाचवत, या देहीची मान-सन्मान, सत्कार, पुजा-अर्चनाची..इत्यादी सत्त्व अभिलाषा वाढवत नाचवत राहतो. या तिन गुणांच्वारे या देहीला नाचवण्याचा जो पण या तिनगुणांनी केला आहे, तो पण मोळुन काढणारा, त्या पणाचा नाश करणाराच या शक्तीला जीकणारा माझा खेत्री होय. कारण शक्तीने मांडलेला या देहीतील हा तिरगुणांचा वाजाराचा पण मोळणारा च्या देहीत मग शक्तीला आपल्या तिरगुणी लेकरांचा वाजार मांडण्याकरीता जागा राहणार नाही. शक्तीला आपला वाजार मांडण्यास जागा न राहील्यामुळे, मग ती शक्ती म्हणन आता राहीन त्या खेत्रीच्या चरणावर ! अश्या रितीने या शक्तीला जिंकणारा तो खेत्री भतार कृष्ण आहे, त्याची मी शक्ती होईन. आणी तोच चत्रभुज माझा वर या देहीत उभा राहीन. ही देह भुम्मा सिध्द होईन. असा जो तो खेत्री भतार कृष्ण ची मी शक्ती होय. शक्ती-१ व मोहरची ओवी च्या निरसनातुन अधीक व्यान घ्या ।

कांचन/कंचन धरणी :- सोन्याप्रमाणे चकचकीत, तेजपुंज, तेजपुंज आरा असलेली काया । **बाहुली** :- देही, देही च्या डोळ्याची बाहुली, । **पुतळी** :- डोळ्याची पापणी, मुर्ति,

परताळाले :- पडताळून पाहण्यासाठी । **अस्तुरी** :- स्त्री,

वरणाले :- वरण करण्याकरीता, वर्णन करण्याकरीता, स्वयंवरासाठी शक्तीने टाकलेली 'तिरगुणांचा पण नाशीची अट' पुर्ण करून, तिला जिंकुन धन्याला अर्पण करून तिच्याशी आपल्या धन्याचे स्वयंवर घडवुन आणण्यासाठी केलेला एक प्रयत्न ।

भेटी आंगचे सिध्द :-

ज्या ओळखीच्या सिध्दांना धन्याने वेळोवेळी निरंजनी भेटी दिल्या. वेळोवेळा त्यांच्या वोलावर उभा राहीला, त्यांचे कामे उत्साहाने केलीत असे धन्याच्या भैटी आंगचे सिध्द उभे राहतीन सच्च्या भक्ताच्या संगतीले ! यवगाच्या सच्या भक्ताच्या स्वरूपाले या सिध्दांच्या ज्योती येवुन भेटीतीन. त्या ज्योती सम्मावुन घेण्याचे सामर्थ्य धन्याकडून त्या सिध्द असता भेलुंड झालेल्या सिध्दास प्राप्त होईल. म्हणजेच विलीन करणा-या धन्याच्या आपरूप सोयंम् उभ्या राहणा-या ज्योती त्या सिध्दाच्या देहीत अंतर्भुत होवुन या सिंधदांच्या ज्योती स्वरूपात विलीन करण्याचे सामर्थ्य देत या सिध्दांच्या ज्योतीची भिड मुर्खवन. ।

भिड :- गर्दि, जमाव, । **मुर्खवती** :- मुरवणा-या, जिरवणा-या उदा. // **धन्याचे मोठं निव्वर मन** / करा भक्ती धरा ध्यान, जीर्खा मन // विट ज्याप्रमाणे पाण्यात मुरवुन तिच्यातला पाणी पिण्याचा गुण जिरवल्या जाते त्याप्रमाणे धन्याचे वज्जर निव्वर मन वळवण्यासाठी करा सच्ची भक्ती, धरा ध्यान तेळा मग धन्या हौसेखातर भेटी आंगच्या सिध्दांच्या ज्योती या स्वरूपाले मिळण्यास भिड करतील. ।

भिड मुर्खवती म्हणजेच भिड मुरवणा-या सोयंम् **ज्योती उभ्या** राहतीन शक्तीच्या स्वयंवरात या स्वरूपाले/सेरूपाले । **उठतीन** :- उभे राहतीन.

गंधर्व :- राग-रागीनी वर ध्यान केंद्रीत करून, देवांच्या मनोरंजनासाठी केलेले गायन, देवांकडे ध्यान न लावता राग-रागीनी संगीतावर जास्त ध्यान लावुन, भक्तीचा लटका आव आणुन देवां सह स्वतःचे मनोरंजन करण्यासाठी गायन करणारे गायक ।

गंधर्व विवाह :- परित्याज्य म्हणजेच टाकुन दिलेल्या स्त्रियांशी लग्न करणारे गंधर्व । अश्या या गंधर्वांच्या कार चे व्यान, मोहरची ओवी चरण-१६ च्या निरसनातुन अधीक व्यान घ्या.

॥ मुळ यवगी, आवाज उठले, शकुन साधले । हे सिध्द जाणा ।

तिरलोक जुम्मा, ज्योत अनामत । केली साधना ॥

॥ मुळ यवगी, केली साधना । हे मज नाही ठावं ।

भुम्मा वर, सिध्द निघाले । मुलखाचे देवं ॥

मुळयवगी प्रथम आवाज :- ‘मो-हृ सृष्टी रंचावी’ या आवाजाचा शकुन साधण्यासाठी आदीरूपाची निरंजन ज्योत उभी राहली. आणी या ज्योतीने ही ईच्छा तिथल्या सर्वव्याप्त मनात धरली. आणी ही ईच्छाच त्या निरंजन ज्योतीचा मुळावरचा रंग धरून शक्ती वनुन उभी राहली. त्यानंतर शक्तीची ओवी-१ मध्ये वहूत यवग अशीच शक्ती एकटीच राहल्याने ती उन्मन्त झाली. ‘हा देव नाही खरा’ असा तिने जळजळीत आवाज उठवला.

अशीनीप्रमाणे जळजळीत बोल असलेल्या या आवाजाचा शकुन साधण्यासाठी तिथे अ॒ठन धुनी उठली. पुऱ्हा शक्तीने व्याकुळ होवुन जेव्हा ‘भला देवा ! टाकुन गेला मजला’ असा आवाज उठवला, तेव्हा या आवाजाचा शकुन साधण्याकरीता ‘येतो मी खरा’ असा कर्ता-याचा आवाज उठल्या गेला. आवाजी खुम्म थापल्या गेले. कर्ता-याकडुन उठलेल्या ‘येतो मी खरा’ या आवाजाचा शकुन साधण्याकरीता, निराकार शक्तीच्या सुमरणी येवुन त्या निराकाराने शक्तीला वचनी गोयले. आणी भैस हे नाम देवुन ‘भैस म्हणुन विनव त्या चौ॒ध्याला’ अशी सांगी केली. शक्तीने ‘भैस’ या नामाची भाव धरून प्रार्थना मांडली. आणी या प्रार्थनेला पावन होवुन तो चौथा आदीपुरुष भैस कर्तार धनी ने आधी उठवलेला ‘येतो मी खरा’ या आवाजाचा शकुन साधण्याकरीता, तो निराकार निश्कलंकी धनी आदीमुनी रूपात शक्ती समोर आला. आणी ‘येतो मी खरा’ या आवाजाचा शकुन साधण्याला गेला. तिच्या मुळयवगाच्या साधनेमुळे सृष्टीरंचनेकरीता तिन खुम्म जागी करून देत या शक्तीला आदीमुनी कडुन देण झाले आहे

अशया रितीने मुळ यवगी आवाज उठले. त्या आवाजाचे शकुन साधले. हे आवाज सिध्द झालेत हे जाणा. हे सिध्द करण्यासाठी शक्तीला तिरलोक्याचा ज्याने जुम्मा घेतला आहे असा अनामत ज्योत रूपी आदीपुरुष भैसाची साधना करावी लागली. तिने भैस म्हणुन धावा मांडुन साधना केली तेव्हा कुठे तो चौथा भैस आदीमुनी तिच्यासमोर उभा ठाकला. ती सृष्टी रंचनेस सिध्द झाली. या मुलखाच्या सिध्द देवांना शक्तीने अशी इमानदारीने सच्च्या दिलाने प्रथम आदीपुरुष भैसाची साधना केली हे ठाव नाही. प्रथम शक्तीने केलेल्या साधनेचे फलीत म्हणुन या भुम्मेवर ठिक ठिकाणच्या मुलखी देव मुळयवगाचे आवाज उठवतीन, शकुन साधतीन व सिध्द होवुन उभे होतीन.

॥ भुम्मे वर, सिध्द उठतीन । हरी नाम सुमराले/शक्ती वरणाले ज्याच्या आंगी, इमानं त्याहीला । देव येईन भेटीले ॥

॥ भेटी आंगचे, सिध्द उठतीन । शक्ती परताळाले ।

पडन अवघ्याची भिडं कैस ।, नाही म्हणावं त्याहीले ? ॥

॥ भिडं मुरवती, सोहंम् ज्योती । उभ्या राहतीन यवगाले/स्वरूपाले यवगा परती, भाव राहीन । अस्तुरी-पुरुषाले ॥ १६ ॥

या भुम्मेवर अनेक सिध्द हरी नाम सुमरन करण्यासाठी किंवा शक्तीला वरण्यास उठलेले आहेत. परंतु कर्मफलांची ईच्छा आकांक्षा मान सन्मान ईत्यादी ला वगळून जो सिध्द आंगी ईमान राख्युन, वेईमान न होता या आदीपुरुषाला सच्च्या भक्ती भावाने भजेल, त्याला तो धनी देव भेटीला येईन ! तो धनी उरल्या देहीनं त्याहीला भेट देईन. तेव्हा शक्ती राहीन याहीच्यावर माया ममता करणारी याहीची सव/अस्तुरी/स्त्री । आणी तो धनी त्यांच्या देहभुम्मेवर सेवणी उभा राहीन. शक्तीला पडताळण्या साठी असेच भेटी आंगच्या सिध्द उठतीन. जेव्हा ते शक्ती पडताळाले उभे राहतीन, तेव्हा तेथे अवघ्या भेटी आंगच्या सिधदांची भिड-गार्दि होईन.

या भेटी आंगच्या सिधदांच्या देहघरी त्या आदीपुरुष भैसाने निरंजनी भेटी दिल्या असल्यामुळे, त्यां सिधदांना कैसे नाही म्हणाव आता या देह घरी येण्यास ? तेही या देही भेटी देतीन. देहीच्या स्वरूपाले त्याच्या ज्योती येवुन भेटतीन. त्यांची सुध्दा भिड होईन. ही भिड मुरवण्यासाठी धनीदेवाची आपरूप सोहंम् ज्योत त्या सिध्द असता भेलुंड झालेल्या सिधदांत सम्मावुन जाईल. तेव्हा मग त्या सिधदास भेटी आंगच्या ज्योती सम्मावुन घेण्याचे सामर्थ्य देईल. शक्तीच्या स्वयंवरात या सिधदांच्या सोहंम्

ज्योती एकमेकांत विलीन करेल. भिड मुरवणा-या सोहंम् ज्योती उभ्या राहतीन त्यांच्या स्वरूपात । ते सर्व विनवत राहीन की :

॥ सेष्यी नित उभी राहयं, चांगोणा माय । देह जीवाच करावं, नित साहयं ॥
 ॥ सेष्यी उभी राहयं, चांगोणा माय । या अनंत यवगाचे सुखं आहयं ॥
 ॥ सुखा साठी भजलासे हरी, आहो हरी । सुखं: दयाहो, महाराजा देहीवरी हो ॥
 ॥ आम्ही सुखाचे हरी तुया गा रूपाचे । व्यान भजतो मायवाप दयाळाचे हो ॥

असे सच्या भक्तीभावाने विनवत स्वःस्वरूपात सोहंम् ज्योती उभ्या राहीलेल्या ओळखीच्या सिंधदांची संख्यां जेव्हा वाठेल, तेव्हा ते सिध्द या चौथ्या प्रति भक्ती-भाव अर्पण करण्यास अस्तुरी पुरुषांना ते सर्व भेटी आंगचे ओळखीचे सिध्द उत्साहीत करतीन. चौथ्या मार्गी लावतीन. त्याचमुळे स्त्री/अस्तुरी व पुरुष यांना या यवगापरी चौथ्या आदीपुरुष भैस नारायण प्रति सच्चा मनभाव भक्ती-भाव राहीन.

॥ एक अस्तुरी, एक पुरुष । दोघांचा एक भावं ।

यवगा वरत, उभा राहुन । मोडनं गंधर्व ॥

जेव्हा या यवगात एक अस्तुरी म्हणजेच स्त्री व एक पुरुष या दोघांचा या एकल्या असलेल्या एक आदीपुरुष भैस नारायण प्रती एकच भाव भक्ती सुमरन राहीन, तेव्हा तेव्हा तो त्या यवगावर उभा राहुन गंधवाचा कार मोडेल. देवांकडे ध्यान न लावता राग-रागीनी यावर जारत ध्यान केंद्रीत करून भक्तीचा लटका आव आणुन देवांच्या मनोरंजना सह स्वतःच्या मनोरंजन करण्यासाठी गायन करणारे गंधर्व गायक... ईत्यादी भक्ती भाव न ठेवता स्वतःच्या मनाच्या मनोरंजनासाठी गायन करणा-यां गंधर्व गायकाचा कार मोडेल. एक देवाला टाकुन दुस-या भलत्या सलत्या तिरगुणी देवाला आपला मनभावाचा हार टाकत टाकत ३३ कोटी देवांना आपला भ्रतार बनवुन, त्यांना भजण करणारे गंधर्व भक्त व गंधर्व गायक यांचा कार तो धनी मोडन. अश्या या गंधवांच्या कार चे अधीक व्यान खंड०२/ओवी-१६ : मोहरची ओवी चरण १६ च्या निरसनातुन घ्यावे.

॥ अस्तुरी पुरुषाचा एक भाव । त्याच्या घरी सदा नांदन देव ॥

॥ ज्याचा भाव त्याचा देव । उभा आहे माझा अवधुत राव ॥

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥

